

Uskossa

Muistojae: *”Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä.”*
(Hepr. 11:1.)

Avaintekstit:

Mark. 8:11-12;
Matt. 15:21-28;
Luuk. 7:1-10;
Ef. 2:8;
Hepr. 11;
Ilm. 14:12.

Joku sanoi kerran: ”Usko on kuin WiFi. Se on näkymätöntä, mutta sillä on voima yhdistää sinut siihen, mitä tarvitset.” Epäilemättä: ilman uskoa ei olisi suhdetta Jumalaan.

Millaista uskosi on tänään? Onko uskosi Jumalaan koskaan horjunut? Ehkä olet kokenut jotain, mikä on haastanut sinua niin paljon, ettet ole tiennyt, miten jatkaa Jumala-suhteessasi. Vai onko uskosi kuin ruusu, joka kasvaa vihreästä varresta pieneksi nupuksi lopulta avautuen voimakkaaksi, värikkääksi kukaksi ja täyttää huoneen unohtumattomalla tuoksullaan? Sillä totisesti: ”Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä.” (Hepr. 11:1.) Se ei ole jotain, mitä voimme luoda itse, sillä Jumala antaa kullekin ”uskon määrän” (Room. 12:3). Usko on Jumalan lahja (Ef. 2:8-9), ja silloinkin uskomme Jumalaan on mahdollista vain sen vuoksi, mitä Jumala jo tekee meissä ja meidän puolestamme.

Tällä viikolla tutkistelumme aihe on usko: mitä tehdä epäilyksen ja epäuskon kanssa, miltä vahva usko näyttää Jeesuksen mukaan, ja mitä tarkoittaa ”Jeesuksen usko”.

ANNA MINULLE MERKKI!

Ehkä olet kuullut sanottavan: ”Jos voisin vain nähdä Punaisenmeren jakautuvan, mannan maassa tai Jeesuksen parantavan sokean miehen, uskoisin.” Tai ehkä sinulla on ollut samanlaisia ajatuksia.

Toisaalta miksi meille pitäisi olla helpompaa uskoa kuin muinaisille Raamatun aikojen ihmisille? Israelilaisilla ei ollut koko Raamattua, eikä heillä ollut niin pitkää historiaa muisteltavana kuin meillä. Mooses korosti, kuinka tärkeää on tutkia Jumalan menneisyydessä osoittamaa johdatusta ja hyvyyttä (ks. 5. Moos. 4:7–10; 5. Moos. 8:2–3). Toisin kuin israelilaisilla, meillä on käytössämme 6000 vuoden Raamatun historia, josta ammentaa (ks. Joh. 20:30–31).

Jokainen sukupolvi haluaa saada merkin, eikä meidän sukupolvemme ole poikkeus. Merkkejä Jeesuksen paluun lähestymisestä on kuitenkin kaikkialla ympärillämme. Jos luet Matteuksen evankeliumin 24. luvun, huomaat, kuinka monta asiaa on jo toteutunut ja on toteutumassa juuri nyt.

Jopa Jeesuksen aikana ihmiset halusivat merkin siitä, että Jeesus oli todella Jumalan Poika, vaikka he olivat jo saaneet monia merkkejä. Miten Jeesus vastasi? (Katso Mark. 8:11–12.)

Väittelemmekö Jeesuksen kanssa ja koettelemmekö häntä, kuten fariseukset tekivät? Saammeko hänet huokaamaan syvään (Mark. 8:12) uskon puutteemme vuoksi, vaikka hän on jo antanut meille kaiken, mitä tarvitsemme uskoaksemme?

”Mutta juutalaiset eivät tällaisia merkkejä tarvinneet. Eivät mitkään pelkästään ulkonaiset todistukset voineet heitä hyödyttää. He eivät tarvinneet älyllistä valistusta vaan hengellistä uudistusta.” (4AO 350.) Voisiko olla niin, että mekin tarvitsemme hengellistä uudistumista – aitoa, todellista, hetki hetkeltä tapahtuvaa vaeltamista Jumalan kanssa? Ehkä emme todellakaan tarvitse merkkiä, koska meillä on jo saatavilla paljon tietoa, erityisesti omista Raamatuistamme.

Joten sen sijaan, että saisimme Jeesuksen huokaamaan syvään uskon puutteemme vuoksi, muistakaamme Jeesuksen sanat Tuomakselle: ”Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe.” (Joh. 20:29; ks. myös Hepr. 11:1.) Jumala ei pyydä meitä uskomaan sokeasti – hän on jo antanut meille monia syitä uskoa. Silti, vaikka meillä on tiedossa kaikki nuo syyt, epäilykselle on tilaa aina. Tärkeintä on keskittyä siihen, mikä vahvistaa uskoa, ei siihen, mikä herättää epäilyksiä.

Kuinka kuvailisit uskoasi Jumalaan 60 sekunnissa? Mitä vastauksesi kertoo Jumala-suhteestasi?

JEESUS NÄKEE USKOMME

Vertaa, kuinka Jeesus kuvaa opetuslastensa uskoa Mark. 4:40 ja naisen uskoa Matt. 15:21-28.

Se, että seuraamme Jeesusta, ei tarkoita automaattisesti, että uskomme on vahva. Itse asiassa joidenkin väittäessä uskovansa Jeesus kuitenkin näki, mitä heidän sydämissään todella oli (Joh. 2:23-25).

Lue Luuk. 7:1-10. Mitä opimme uskosta tästä kertomuksesta?

Markuksen evankeliumin 9. luvussa luemme miehestä, joka tuli Jeesuksen luo, jotta Jeesus karkottaisi demonin hänen pojastaan. Miehellä oli kuitenkin vain sen verran uskoa, että hän sai sanottua: "Minä uskon! Auta minua epäuskossani!" (Mark. 9:24.)

Jeesus huomasi kaikissa näissä tilanteissa ihmisten uskon tai sen puutteen, ja hän teki ihmeitä tuon uskon seurauksena tai sen vahvistamiseksi.

Samoin kuin Pyhä Henki kehottaa meitä uskomaan, Paholainen haluaa meidän epäilevän tai hylkäävän Jumalan elämästämme. "Vaalitulla epäuskolla on lumoava voima. Kylvevät epäilyksen siemenet tuottavat sadon, mutta on jatkettava epäuskon juurien kaivamista. Kun nämä myrkylliset kasvit on kitketty pois, ne lakkaavat kasvamasta, koska ne eivät saa ravintoa sanoista ja teoista. Ihmisen on saatava arvokkaat uskon ja rakkauden kasvit istutettua sydämen maaperään ja hallitsemaan siellä." (FW 17.)

Kun epäilemme Jumalaa, hänen luonnettaan tai sanaansa, mitä teemme? Jumala ei sivuuta tai ohita ihmisen järkeä, sillä hän loi meidät omaksi kuvakseen ja kutsuu meidät vuoropuheluun kanssaan, kuten hän teki Abrahamille, Moosekselle ja Jobille. Jumala kutsuu meidät oppimaan toimimaan hänen suurten, äärettömän järkensä mallien mukaisesti, vaikka josain vaiheessa meidän onkin alistuttava siihen, mitä emme täysin ymmärrä.

Ajattele kaikkia niitä loogisia syitä, joita sinulla on uskoaksesi. Mieti samalla, missä vaiheessa logiikka loppuu ja vankka ja järkevä usko on otettava käyttöön?

USKO EI OLE TUNNE

Jeesus sanoi, että jos sinulla on uskoa edes sinapinsiemen verran, voisit siirtää vuoria (Matt. 17:20). Jos olet nähnyt sinapinsiemenen, tiedät, kuinka pieni se on. Silti näin pieni usko voi saada aikaan suuren muutoksen. Usko on siis hyvin tärkeää, ja sen on oltava myös riittävän voimallista ja vahvaa, jotta se voi saada aikaan yli-inhimillisiä asioita. Kuitenkin, aivan kuten sinapinsiemen voi kasvaa suureksi puuksi (Matt. 13:31-32), myös uskomme tulisi kasvaa eikä jäädä paikalleen.

Itse asiassa tarvitsemme tietyn määrän uskoa voidaksemme olla ylipäätään suhteessa Jumalaan (ks. Room. 12:3).

Mitä Ef. 2:8 kertoo meille uskon merkityksestä pelastuksessa? Miksi kukaan ei voi oikeutetusti sanoa: "Minulla ei ole uskoa, koska Jumala ei ole antanut sitä minulle"?

Meidän on ensin ymmärrettävä, että usko ei ole aineellinen asia, vaan se on Pyhän Hengen herättämä vastaus ihmisesä. Jumala on armollinen aloitteentekijä, joka Pyhän Hengen kautta vetää meitä puoleensa, kun sallimme hänen tehdä niin (Jer. 31:3). Meidät pelastetaan uskon kautta, joka on vastaus Jumalan armoon. Se on annettu meille Jeesuksen kuoleman kautta. Meidät pelastetaan, koska uskomme Jumalaan hänen osoittamansa armon seurauksena. Tämä on keskeistä Jumala-suhteessa.

Seuraavaksi meidän on muistettava, että usko ei ole tunne. "Monet eivät käytä sitä uskoa, joka on heidän etuoikeutensa ja velvollisuutensa, vaan odottavat usein sitä tunnetta, jonka vain usko voi tuoda. Tunne ei ole uskoa. - - Usko on meidän käytettävissämme, mutta iloinen tunne ja siunaus ovat Jumalan annettavissa." (EW 72.)

Jotkut ihmiset saattavat tuntea, että heillä ei ole uskoa, koska he eivät tunne olevansa lähellä Jumalaa, tai eivät ole sellaisia kuin heidän pitäisi olla kristittyinä. Usko on kuitenkin sitä, että uskot ja luotat Jumalaan, ei vain hyvinä aikoina, vaan myös pimeydessä tai myrskyn keskellä, tai jopa silloin, kun et täysin ymmärrä, mitä elämässäsi tapahtuu.

Tunteiden ei pitäisi koskaan hallita uskonnollista kokemustamme tai suhdettamme Jumalaan. Juuri silloin, kun ajatellamme olevamme kaukana Jumalasta, meidän tulee harjoittaa uskoamme ja kutsua häntä (kuten isä teki Mark. 9:24).

Lue ääneen Hepr. 12:1-2; 2 Aik. 15:7; Room. 3:23-26; Luuk. 7:50 osana rukoustasi Jumalalle.

ESIMERK- KEJÄ USKOSTA

Käytä aikaa Heprealaiskirjeen 11. luvun tutkimiseen. Sitä kutsutaan suureksi uskon luvuksi. Lue se ensin ääneen keskeytyksettä. Lue se sitten toisen kerran ja kirjoita muistiin ajatuksiasi seuraavista kysymyksistä:

- Lue uudelleen jae 1. Mitä toivot tänään, mitä et vielä näe? (Ajattele välittömiä tarpeita ja ikuisuuteen ulottuvia unelmia.)

- Mikä osa on uskolla henkilökohtaisessa todistuksesasi ja kääntymyksessäsi?

- Lue uudelleen jae 3, joka käsittelee Jumalaa ja luomista. Miksi Luoja-Jumalan olemassaolon pitäisi olla monin tavoin helppo asia uskoa?

- Lue jae 6 ja kirjoita tämän jakeen viesti omin sanoin.

- Jakeet 7-40 kuvaavat erilaisten Raamatun henkilöiden elämää. Miksi usko on keskeinen tekijä, joka määrittää näiden ihmisten Jumala-suhteen vahvuuden?

Jumalan tunteminen ja elävä, vahva suhde häneen vaatii uskoa. Kuinka voit vahvistaa uskoasi tai rohkaista jotakuta, jonka usko on horjumassa? Tässä on muutamia ideoita:

Pienikin usko on voimallinen ja se on kaikki mitä tarvitset, jotta voit kasvattaa suhdetta Jumalaan (Matt. 17:20). Niin kauan kuin olet valmis toimimaan hänen kanssaan, Jumala auttaa uskoasi kasvamaan.

Usko syntyy, kun kuuntelemme Jumalan puhetta hänen sanassaan, Raamatussa (Room. 10:17). Sitoudu päivittäiseen Raamatun tutkimiseen ja rukoukseen.

Pyydä Jumalaa vahvistamaan uskoasi (Luuk. 17:5). Kuten isä, joka tuli Jeesuksen luo riivaatun lapsensa kanssa ja huusi: "Minä uskon! Auta minua epäuskossani!" (Mark. 9:24), voimme pyytää Jumalaa vahvistamaan uskoamme.

Usko ja epäily voivat vaikuttaa yhtä aikaa (Mark. 9:24). Älä käännä pois Jumalasta vain siksi, että sinulla on kysymyksiä. Itse asiassa on tärkeää, että teet työtä "peläten vavisten" pelastuaksesi (Fil. 2:12-16), ja että "omistat" uskosi sen sijaan, että lainaat sitä toiselta, kuten viisi morsiusneitoa yrittivät tehdä (Matt. 25:8).

Vastaa Pyhälle Hengelle ja pyydä lisää hänen läsnäoloaan elämäsi.

Harjoita uskoasi. Muista, että usko ei ole tunne, vaan se on päätös uskoa. Muista, että jopa pimeydessä, kun et näe Jumalaa, hän on läsnä (2. Kor. 5:7).

Kiitä Jumalaa rukouksessa siitä, että hän on uskollinen laulun "Uskollisuutesi suuri on" (*Seurakunta laulaa* nro 128) sanojen avulla.

JEESUKSEN USKO

Tämän maailman lähestyessä loppuaan osa kolmen enkelin sanomasta kuvaa Jumalan kansaa, joka pitää Jumalan käskyt ja jolla on Jeesuksen usko.

Lue Ilm. 14:12, VKR. Mitä ”Jeesuksen usko” tarkoittaa?

Jos tutkit, miten seitsemännen päivän adventistit ovat ymmärtäneet uskon kautta vanhurskauttamisen, huomaat, että käsitys Jeesuksen uskosta ja kolmen enkelin sanomasta vakiintui kirkossa 1890-luvulla. Siihen asti kirkko oli painottanut voimakkaasti lakia, ja se tarvitsi enemmän evankeliumin painottamista. Ellen G. White tiivistä asian hyvin: ”Jumalan käskyt on julistettu, mutta seitsemännen päivän adventistit eivät ole julistaneet Jeesuksen Kristuksen uskoa yhtä tärkeänä, lain ja evankeliumin kulkiessa käsi kädessä.” (3SM 172.)

Vaikka Heprealaiskirjeen 11. luvussa luetellaan Jumalan mielen mukaisia miehiä, joilla oli vahva usko, kenelläkään se ei ollut Jeesuksen uskoon verrattavaa.

Lue Matt. 26:36-42. Mitä tämä kertoo meille Jeesuksen uskosta tällä ratkaisevalla hetkellä?

Kun meillä on Jeesuksen usko, se tarkoittaa paitsi sitä, että tottelemalla häntä ja hänen sanaansa jäljittelemme hänen uskoaan Jumalaan, myös sitä, että meillä on aktiivinen ja elävä päivittäinen kokemus Jeesuksen kanssa. Se on tietoisuus siitä ja sen mukaan toimiminen, että jos Jeesus ei ole päivittäisen elämämme keskiössä, emme voi olla pelastavassa suhteessa Jumalaan.

Jeesuksen uskon omistaminen tarkoittaa, että Jeesus asuu meissä ja siten hänen uskonsa on sydämessämme, sillä Jeesus on uskomme todellinen perusta. Toisinaan uskomme voi olla heikko ja voimaton. Jeesus on kuitenkin arvollinen (Ilm. 5:9), ja voimme saada hänen uskonsa, joka heijastuu omassa kokemuksessamme ja joka on meille annettu, hänen lahjanaan armosta kaikille uskoville.

Kuinka paljon haluat saada Jeesuksen uskon? Pyydä nöyrästi Jumalaa antamaan se sinulle ja ota Hepr. 11:6 henkilökohtaiseksi rukoukseksi sanoen: ”Herra, ilman uskoa on mahdotonta olla sinun mielesi mukainen. Tulen luoksesi ja uskon, että sinä olet olemassa, ja että sinä palkitset minut, kun etsin sinua ahkerasti. Teen niin nyt.”

KERTAUS

Lisäaineistoa: Meidät on vanhurskautettu (anteeksi annettu ja sovitettu Jumalan kanssa) uskon kautta (Room. 5:1). Sitten meidät on myös pyhitetty (meille on annettu voima olla Jeesuksen kaltaisia) uskon kautta (Ap. t. 26:18). Kun kutsumme Jeesuksen elämäämme, meistä tulee myös uskon kautta Jumalan lapsia (Joh. 1:12). Elämme uskoen Jumalan Poikaan (Gal. 2:20).

”Sielu, joka tuntee oman mitättömyytensä ja luottaa täydellisesti Vapahtajan ansioihin, on näennäisesti aivan avuton. Todellisuudessa hän on vahvempi kuin kukaan muu. Rukoilemalla, tutkimalla Jumalan sanaa ja uskomalla hänen jatkuvaan läsnäoloonsa heikoinkin ihminen voi olla yhteydessä elävään Kristukseen, joka pitää häntä kädestä eikä milloinkaan irrota otettaan.” (SLS 143.)

”Heidän täytyi vahvistaa uskoaan palavin rukouksin ja paastoin sekä nöyryttämällä sydämensä. Heidän tuli tyhjentyä omasta itsestään ja täytyä Jumalan Hengellä ja Jumalan voimalla. He tarvitsivat Jumalalle uskossa esitettyä harrasta rukousta, joka johtaa täydelliseen riippuvuuteen Jumalasta ja ehdottomaan pyhittäytymiseen hänen työhönsä. Sillä vain siten ihminen voi saada Pyhän Hengen apua taistelussa hallituksia ja valtoja vastaan, tämän maailman pimeyden valtiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.” (4AO 372.)

Keskustelunaiheita:

1. Mitkä viisi pääkohtaa korostuvat yllä olevassa lainauksessa, kun kyse on yhteistyöstä Pyhän Hengen kanssa vihollista vastaan?
2. Mikä osa uskolla on tässä taistelussa?
3. Miten näet tämän omassa elämässäsi juuri nyt?
4. Lue Hepr. 10:23. Miksi on tärkeää pitää kiinni uskontunnustuksestamme?
5. Kuinka usein ajattelet tätä totuutta, että kun tunnet itsesi avuttomaksi, se on sinulle tilaisuus luottaa entistä enemmän Jeesukseen?